

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۰۳ نومبر ۲۰۲۲

در باره زندگی رفیق شهید

یحیی امین نیا

چریک فدائی خلق رفیق یحیی امین نیا یکی از بی‌شمار فرزندان دلاور کارگران و ستمدیدگان ایران بود که در ۲۲ اسفند-حوت- ۱۳۵۰ توسط رژیم جنایتکار شاه تیرباران گردید.

مزدوران شاه با شلیک به قلب سرخ و گرم این چریک فدائی خلق و هشت رفیق همراهش به خیال خام خود می‌خواستند چریک‌های فدائی خلق را ریشه‌کن کرده و جلوی رشد کمونیسم را در ایران بگیرند. اما در عمل خون انقلابیون کمونیستی چون رفیق یحیی، درخت انقلاب ایران را آبیاری نموده و پرچم انقلاب را برافراشته‌تر ساخت و مبارزه چریک‌های فدائی خلق تا آنجا پیش رفت که هر چه گذشت افراد و دسته‌های بیشتری از جوانان راه آنها را پی گرفتند.

چند سالی از آغاز حرکت چریک‌های فدائی خلق که رفیق یحیی امین نیا یکی از آنها بود علیه رژیم شاه نگذشته بود که جو جامعه کلاً در جهت حمایت از چریک‌های فدائی خلق تغییر جهت داد و در تکامل خود به آنجا رسید که در جریان انقلاب سال ۵۷ و نقطه اوجش قیام بهمن- دلو- ۵۷ مردم فریاد می‌زدند “فدائی، فدائی، فدائی تو افتخار مائی.” بدون شک اگر آرمان‌ها و راهی که رفقای چون رفیق یحیی‌ها برای تحقق آن جان دادند با واقعیات جامعه سرکوب شده ما هم‌خوانی نداشت چنین حمایتی هم هرگز شکل نمی‌گرفت.

رفیق یحیی به سازمانی تعلق داشت که در شرایط دیکتاتوری شاه و در شرایطی که این زور سازمان یافته هر صدای اعتراضی را در گلو خفه می‌ساخت و با زندان و شکنجه و اعدام جلوی متشکل شدن کارگران و شکل‌گیری تشکلات طرفدار آنها را می‌گرفت به این نتیجه رسیده بودند که با رژیمی که جز با زبان گلوله سخن نمی‌گوید جز با زبان گلوله نمی‌توان سخن گفت. آنها با درک ضرورت مبارزه مسلحانه از اولین کمونیست‌هایی بودند که با عمل به این ضرورت بن‌بست مبارزاتی حاکم بر مبارزات توده‌ها را در هم شکسته و آنچنان قهرمانی‌هایی از خود نشان دادند که نام‌شان در قلب توده‌های ستمدیده نقش بست و پس از به خاک افتادن هر یک، هزاران دست برای برداشتن سلاح‌شان بلند شد.

رفیق یحیی در ۱۳۲۶ در روستای بزرگ آباد ارومیه به دنیا آمد. با تلاش بسیار در سال ۱۳۴۶ وارد دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز شد. رفیق یحیی از فعالین گروه رفیق احمدزاده در تبریز بود که از طریق رفیق تقی افشانی در ارتباط با گروه قرار گرفته بود. پس از شکل‌گیری چریک‌های فدائی خلق و تشکیل خانه‌های تیمی، رفیق یحیی همراه با

رفیق دیگری زیر نظر رفیق مسئول‌شان فعالیت می‌کردند و به همین منظور هم خانه‌ای تهیه کرده بودند. رفیق مسئول‌شان به تهران می‌رود و به آنها می‌گوید که اگر تا یک هفته برنگشتم خانه را تخلیه کنید. متأسفانه این رفیق در تهران دستگیر و تحت شکنجه قرار می‌گیرد. وی به جای هفت روز تا سیزده روز آدرس این خانه را نمی‌گوید تا رفقا فرصت کنند و خانه را تخلیه نمایند. اما رفقا پس از گذشت یک هفته از آنجا که فکر می‌کردند رفیق مسئول‌شان در مواجهه با ماموران رژیم شاه شهید شده و خانه لو نرفته است، به آنجا باز می‌گردند. در نتیجه، پلیس امنیتی که خانه را تحت نظر گرفته بود به رفقا حمله برده و با شلیک تیر به سوی آنها دو رفیق مستقر در خانه را مجروح و دستگیر می‌کند.

رفیق یحیی در حالی که تیر خورده بود اما دژخیمان رژیم شاه وی را وحشیانه مورد شکنجه قرار دادند. خاطره‌ای از وی نقل شده است که جا دارد در اینجا ذکر شود: سال ۱۳۵۰ که ما را دستگیر کرده بودند و در زندان بودیم، دو تا از بچه‌های چریک هم آنجا بودند. یکی از آنها یحیی امین‌نیا بود که اعدام شد.

او هنگام دستگیری پایش تیر خورده بود و در گچ گرفته بودند. روزی او را برای بازجویی مجدد بردند، وقتی برگشت گفت: کروکی چریک‌های شاخه آذربایجان را به من نشان دادند و من اسم صمد را بالای کروکی دیدم. اخوت بازجوی ساواک می‌گفت که همه آتش‌ها از گور این گور به گور شده بر می‌خیزد. (نقل از کتاب علی اشرف درویشیان، یادمان صمد بهرنگی، صفحات ۵۴۹ و)

سرانجام رفیق یحیی در زمستان سال ۵۰ در بیدادگاه‌های شاه با دفاع از آرمان‌های طبقه کارگر و اهداف چریک‌های فدایی خلق بار دیگر بر تعهد خود و بر اندیشه‌های انقلابی‌اش تأکید نموده و به اعدام محکوم گردید. رفیق یحیی در ۲۲ اسفند ۱۳۵۰ همراه با ۸ چریک فدایی خلق دیگر، رفقا علیرضا نابدل، عبدالمناف فلکی تبریزی، علی اصغر عرب‌هریسی، محمد تقی‌زاده چراغی، جعفر اردبیل‌چی، حسن سرکاری، علی‌نقی آرش و اکبر مؤید در میدان چیتگر تهران تیرباران شد. یاد همگی آنها گرامی باد.

یاد رفیق یحیی امین نیا گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از ماهنامه کارگری ارگان کارگری چریک‌های فدایی خلق ایران

شماره ۱۰۵، پانزدهم مهرماه ۱۴۰۱